

עמדו הכן כולכם

לקראת יום הולדת 100 שנה
מלאת 100 שנה לנשיאת כ"ק אדמו"ר ז"ע

הייתי מציע שיעשה לעצמו קביעות בכל יום בתורת כ"ק מו"ח אדמו"ר
וקביעות כמה פעמים בשבוע בשביל ללמוד עם אחרים בזה,
ויחפש דרכים בהשתדלות הראוי' לקרב יהודים לתורה ולמצוות בכלל
ולתורת החסידות של כ"ק מו"ח אדמו"ר הנ"מ בפרט

. . בכל מכתביו שכותב לא ראיתי שמזכיר במה שמתעסק בהשפעה על אחרים לקרובם לתורת הדא"ח ולהתקשרות עם
נשיאנו הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ. משל למה הדבר דומה למלך שהטיל על שכם אחד מעבדיו תפקיד מיוחד, והלו
מתעסק בתפקיד אחר, אשר מפני זה בטח ממעט מזמנו ומשימת לבו למילוי התפקיד שהטיל עליו המלך.

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע אמר שהתמימים הם נרות להאיר, ז. א. אשר תפקידם המיוחד שהטיל עליהם רבם (שגם
על פי נגלה כל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו, ובפרט בחסיד ורבי שהוא לא כאילו ב"כ
הדמיון, אלא ילדו ממש, והרבי אמר שילדי צריך להיות נר להאיר). בלשון פשוטה, עליו לוודא שהמקום בו הוא נמצא,
יהי מואר, כי זהו כל מהות ותפקיד נשמתו שבשבילו ירדה מאיגרא רמא לכירא עמיקתא...

ב... נמצאים אלפי יהודים שאינם יודעים אודות חסידות או אודותיו של הרבי, ואלו שיודעים, גם הם אינם יודעים כפי
שצריכים לדעת. ויהודי מהתמימים המבוגרים יותר, שיש לו כמה וכמה סיפורים בקבלה וענינים בחסידות נמצא בד'
אמות שלהם וחושב לעצמו מה לי ולהם. אי, הרבי נ"ע אמר שהוא צריך להיות נר להאיר? הוא ידחה זאת לפעם אחרת.
כעת הרי חודש אלול, וכפי שבכל השנה אינני אוהב לשאול קושיות, על אחת כמה וכמה שאינני רוצה להאריך כעת
בחודש אלול.

אף על פי כן הייתי מציע, אחר בקשת סליחתו, שיעשה לעצמו קביעות ללמוד לעצמו בכל יום בתורת כ"ק מו"ח
אדמו"ר הכ"מ, וקביעות כמה פעמים בשבוע בשביל ללמוד עם אחרים בזה, ויחפש דרכים בהשתדלות הראוי' לקרב
יהודים לתורה ולמצוות בכלל ולתורת החסידות של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ בפרט. ובאם יתעסק בזה, סבורני שהרבי
יעזור לכם, שאתם... תצליחו למלא את רצון הרבי הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ.

מכתב, י"א אלול ה'ש"ת - תרגום חופשי

**יש לדעת שצריכים ללמוד חסידות, בתורת החסידות הכניסו רבותינו נשיאנו את עצמם
ועי"ז אנו מתקשרים אליהם, ועי"ז מקבלים אנו
את כל ההמשכות בגשמיות וברוחניות**

אמרו רז"ל "מה להלן עומד ומשמש, אף כאן עומד ומשמש", והפירוש בזה - שכשם שבהיותו כאן בעוה"ז הי' עומד
ומשמש" להשפיע למטה, "אף כאן (לאחר ההסתלקות) עומד ומשמש" להשפיע לצאן מרעיתו.

אלא שכיון שלאחר ההסתלקות עומד הוא בתנועה של עליות יש צורך בהתקשרות אליו, כדי לקבל את ההשפעה. והדרך
להתקשרות זו היא - ע"י תורה, כמבואר לעיל שע"י התורה נעשה קישור עצם בעצם.

ולכן כתב משה רבינו את הי"ד ס"ת ונתנם לבני דוקא ביום הסתלקותו - כדי שע"י תהי' ההתקשרות שלהם אליו גם
לאחר ההסתלקות.

ההוראה מהאמור - בנוגע לפועל:

יש לדעת שצריכים ללמוד חסידות. בתורת החסידות הכניסו רבותינו נשיאנו את עצמם ("האבן זיך די רביים
אריינגעשטעלט") ועי"ז אנו מתקשרים אליהם, ועי"ז מקבלים אנו את כל ההמשכות בגשמיות וברוחניות.

משיחת ש"פ נצבים ה'ש"ת

**בסיום השיחה הכריז כ"ק אד"ש בפתע: אידן גייט ארויס פון גלות!...
- הפסיק רגוע ונראה כמו שמפסיק לפעמים לבני וכדו', ואז -
חיך במאור פנים ובתנועת ביטול חזקה, ואמר: לחיים, לחיים ולברכה!**

יומן מימי כ"א-ז"ד טבת ה'תשמ"ו - כקביעות ימים אלו

הש"ץ של תפילת שחרית, חיכה מיברכך וכו' עד סיום שים
שלום.

יום ה', כ"א טבת

כ"ק אד"ש היה היום באהל.

ש"ק פרשת שמות, כ"ג טבת

יום ו', כ"ב טבת

התועדות.

בסיום שיחה ג' דיבר על אלו שישנים בהתועדות שגם

בבוקר, בעת חלוקת מטבעות לצדקה, כ"ק אד"ש השתהה
קמעה ע"י הקופה בעת שנשמעה מכיון הזאל הקטן חזרת

המשך בעמוד הבא <<<

ת א ת ת

שיחות, אגרות ויומנים
בעניני דיומא

גליון קמג

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' שמות, ה'תשע"ז

מאה וארבע-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור עלידי

והתלמידים השלוחים
שיבות תומכי תמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: +972-7-95742151

מעצמו וראו

ש"פ שמות ה'תשס"ט

הטעם שלא נזכר
שובביים בספרי יסוד
הסידות חב"ד

ועפ"ז אולי י"ל הטעם
שלא נזכר בספרי יסוד
הסידות חב"ד הנ"ל
(תניא, תו"א ולקו"ת)
ע"ד תעניות שובביים
בשבועות אלו (מתחלת
ספר שמות) - ואפילו לא
העניין התיבה שובביים,
גם לא בהערת הצ"צ
שבלקו"ת! - אף שהובא
בכתבי הארז"ל ובפוסקים
- כי עיקר התיקון ע"י
תעניות אלו כבר נסתיים
בדורות הראשונים [ולהעיר
ממאמרי אדה"ז הקצרים
ע' תקמט שמביא ובכל
הנדפסים, אך שם ענין
שובביים, וגם שם לא
הוזכר עניין התעניות].

ואינו סתירה לנצחיות
התורה - כי השינוי הוא
לא בהתורה ח"ו, כ"א
במצב העולם והגוף כו',
ולהעיר מהמבואר ברמב"ם
בנוגע למצות מחיית
עמלק.

ותיריה מזה מצנינו -
שבטלה מגילת תענית.

וראה בארוכה לקו"ש
חכ"ג ע' 34 ואילך -
בביאור הענינים שעליהם
נאמרו נשתנו הטבעיים,
השינוי הוא רק בגשמיות
העולם כו', אבל ברוחניות
ענינים אלו נצחים.
עיי"ש.

לזכות

הרך הנולד שיחי
בן הרה"ת משה הכהן וזוגתו
מרת מושקא שיחי פרידמן
לרגל הולדתו בשעתו
חיי טבת ה'תשע"ז
שיזכו להכניסו בביתו של
אא"ע"ה בעיתו ובזמנו
ויזכו לגדלו לתורה חופה
ומעשים טובים מתוך הרחבה
בגוד

הרמב"ם והארז"ל, כדי שכ"ק אד"ש לא ילך כל יום לאהל. וכמו"כ ילמדו כל ערב שיעור בלקו"ש ועוד.

עפ"י שיחות טלפוניות - התמימים י. גרליק וי. מצגר שנמצאים כעת בירדן זה כשבועיים הודיעו שרק השבוע יתחילו להדפיס את ספר התניא, ובניתיים הם מצאו יהודי אחד.

ביום ב' שבוע זה, נכנס גוי למזכירות ובידו ספר שו"ת מהרי"ק, ספר ישן. ואמר שרוצה למוכרו בסכום שלמעלה מ1,000 דולר. מבלי להסתכל כלל ענה לו הריל"ג שאין אנו עוסקים בזה אך בקניגסטון עוו. יש מוכרי ספרים.

הלה פנה לחנות של הר"י מישולבין בהצעה זו, רי"מ לקח הספר בידו והבחין בכת"ק שרשום בראש העמוד הראשון של הספר, מחשש שטמון כאן משהו הלך יחד עם הגוי לספריה של מרכז לעניני חינוך - לבערל לויץ, והראה לו את הספר, הוא הכיר מיד שהכת"ק הוא של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ ובו כתוב שספר זה היה אצל כ"ק אדמו"ר הזקן נבג"מ. והבחין שגם באחד מדפי הספר יש הערות קצרות בכ"ק אדמו"ר הזקן.

תוך כדי הדיבורים נכנס לספריה ח"ל ואמר שאינו מכיר ספר זה כלל, דהיינו שהספר לא נגנב מארה"ב אלא שייך לגניבה שם בפולין.

נתנו לגוי 1,400 דולר והלך לדרוכו, אח"כ התברר על ידי פרטים שלקחו ממנו, שהוא הגיע לא מזמן מפולין וכנראה קבל ספר מבני משפחתו כדי שיהיה לו ממה להרויח כסף.

מאחורי הפרגוד מספרים שהספר היה לנח"ר כ"ק אד"ש מאד. ואומרים שלקחו עמו לביתו ביום ג'.

הסיפור להלן אירע בתקופה אחרונה בכרזיל.

מכשפה אחת הצליחה ללכוד ברשתה יהודי אחד, והרב שבתי אלפרין מכרזיל נחלץ לעזרתו של אותו יהודי.

ובמהלך הדו"ד עם המכשפה הזאת היא הגיעה לבית חב"ד וראתה את תמונת הרבי ואמרה על התמונה שהיהודי הזה צם בין 15 יום 30 יום. ויש לו כעת דין עם המלוכה ויותר מזה אסור לה לגלות...

יום א', כ"ד טבת

כ"ק אד"ש היה היום באהל.

יום ב', כ"ה טבת

תפילת מנחה כרגיל. תפילת ערבית בשעה 5:20.

יום ג', כ"ו טבת

בבוקר, בבואו מביתו חילק צדקה לילדים עוד לפני שנכנס לחדרו (כרגיל נכנס קודם לחדרו ואח"כ יוצא ומחלק) וכשהיה צריך להוציא עוד כסף מהמעיל נתן את השקית שהחזיק בידו הק' לידי הריל"ג. בירך אחד לרגל תספורת של בנו שיגדלוהו לתורה וחופה ומעשים טובים.

תפילת ערבית בשעה 5:20.

כ"ק אד"ש זירז את העניין של הדפסת המאמרים משנת תר"פ-תרפ"ג, וביקש שיחפשו עוד מאמרים דרך הטלפון, ושיצא לאור עד יו"ד שבט.

יום ד', ז"ך טבת

תפילת ערבית בשעה 5:20.

הם יעלו על ענני שמיא. ויתעוררו בירושלים וישאלו איפה אנחנו ויגידו להם... ויטלו נעגל וואסער ויברכו הברכות עפ"י שו"ע... דיבר ע"ד שיושב אחד ומענה את הציבור ורוצה להחדיר בהם שכולם יצעקו עד מתי! לכאורה וואס פאר א "יא טיבע דאם" ביסטו לומר וכו' (- מי הוא ואיזהו שיכול לומר מה לעשות), ועונים ע"ז מה זה משנה יא טיבע דאם או לא. - וכ"ק אד"ש הכריז בפתע: אידן גייט ארויס פון גלות... (- לא משנה האם מותר לו להביע דעה, העיקר שיצאו מהגלות...) (הפסיק לרגע ונראה כמו שמפסיק לפעמים לככי וכדו') חייך במאור פנים ובתנועת ביטול חזקה, ואמר: לחיים, לחיים ולברכה!

בסוף שיחה ד' דיבר אודות הפגישה שנערכת השבת ואודות כינוס הצאצאים והפעולות שיהיו בחודש שבט. ושיגשו לקחת בקבוקי משקה. נתן בקבוק לר"ד רסקין עבור המלוה מלכה של צא"ח שיתקיים בשבוע הבא. והתחיל לנגן והריקתי לכם וכו'. ההתוועדות הסתיימה בשעה 4:35. כרבע שעה לפני השקיעה.

הוספות

ביום ד' י"ג טבת, ר"ש קונין התקשר להרב חדקוב וישאלו מה לעשות לרגל המצב (כדי שהרבי לא ילך כל יום לאהל) והחדשות שמקבלים מכאן מהמצב המבהיל.

הוא שמע שמישהו נוסף עולה על הקו (כנראה הרבי) ומקשיב, הרב חדקוב אמר לו: הלא היו ג' ההוראות הכי אחרונות: הקמת בתי חב"ד, כוללי תפארת זקנים וצבאות ה'. קונין ענה שכבר עשו את זה. חדקוב אמר לו: מדוע לא שולחים דו"ח מפורט מזה לכאן, לקחת אוירון ונסעת בקליפורניה לאורך ולרוחב מה יצא מזה? (לפני זמן מה קונין חיתן את בתו, וביום אחרון של השבוע ברכות לקח אוירון ונסע עם החתן והכלה 24 מקומות ברחבי קליפורניה ביום אחד).

קונין ענה שבמקום מסויים פעל להקמת תפארת זקנים וכו' וכו' ובהחלט יצא מזה. הרב חדקוב: הרבי רוצה דו"ח עם כל הפרטים ממה שפועלים. קונין ענה שבסדר, הוא יעשה את זה, אך שואל מה לעשות כעת (לרגל המצב). הרב חדקוב: מדוע לא פועלים שיהיה אהבת אחים בין השלוחים. קונין ענה: לא פועלים! הנה לאחרונה התקיים כינוס שלוחים בקליפורניה והזמנו לשם את... שנאם שם. כשאמר זאת, הרב חדקוב צחק בקול וגם קולו של כ"ק אד"ש נשמע צוחק. שוב חזר הרב חדקוב לדבר ע"ד אהבת אחים בין השלוחים.

לאור כך, ביום ה' י"ד טבת התקיים כינוס השלוחים על ידי הטלפון, דהיינו שיחה משותפת של כ-60-70 שלוחים ביחד באותו הזמן ודיברו מענין אהבת אחים וכו',

זה היה מאד מוצלח. אחד מהחלטותיהם היה להכניס דו"ח (מפעולות מסוימות) לכ"ק אד"ש, שזה בודאי יגרום נחת-רוח לכ"ק אד"ש.

דרך אגב - גם בקיץ שעבר היה מספר פעמים שהשלוחים התקשרו ביחד בנוגע לספרים. עפ"י השמועה - ח"ל ביקש לפני כשבועיים להיכנס לכ"ק אד"ש, אך לא נענה בחיוב.

ביום א' שבוע זה, נשי חב"ד מכל רחבי תבל שלחו מברקים לכ"ק אד"ש, ומבקשות שישמור על בריאותו וכו' וקבלו על עצמן החלטות. נשי חב"ד בצפת שלחו מברק ובו כותבות שהן תדאגנה שכל יום יאמרו כל ספר התהלים עד יו"ד שבט על ציוני הרשב"י,

מעצמו וראו

ש"פ שמות ה'תשמ"ט

פרו וישרצו ויעצמו במאוד מאוד במצרים

מבלי הבט על כך שבני" היו בגלות, וידעו אודות הגזירה שיהיו שם רד"ו שנה - לא התפעלו מזה ועשו כל התלוי בהם (לא רק להתחזק ולא ליפול ברוחם, אלא אדרבה -) שיהי' "פרו וישרצו וירבו גו' במאד מאד", באופן של עליו וריבוי יותר ויותר, וקבלו על זה ברכת ה' שהי' כן בפועל, בפועל ממש.

וכן הוא גם בנוגע לגלות זה, שכל הגליות נקראו על שם מצרים - שמבלי הבט על המיצרים וגבולים וכו', צריכים יהודים לקיים בלי כל חשבונות ציווי השם: "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה".

ובפרט כאשר מתבוננים בהזדמנות היקרה והנעלית ביותר - להיות הורים לילדים יהודיים, והנחת רוח הגדולה שיש להקב"ה (נוסף לזה שמקיימים הציווי שלו) מזה שנולד עוד ילד יהודי!

ועד"ו בנוגע ל"פרו וישרצו וגו'" ברוחניות - שאפילו כאשר נמצאים עדיין בחושך כפול ומכופל והגלות, עושים את הכל ומוסיפים ומתעלים בכל הענינים של יהדות, ובאופן ד"פרו וישרצו גו' במאד מאד".

לזכות

הרך הנולד שיחי' בן הרה"ת דוב וזוגתו מרת רייזי שיחיו קוק שלוחי כ"ק אדמו"ר בגני אביב, לוד לרגל הולדתו בשעמו"מ ט"ו טבת ה'תשע"ז ולרגל היכנסו בבריתו של אאע"ה - כ"ב טבת ה'תשע"ז שיזכו לגדלו לתורה חופה ומעשים טובים מתוך הרחבה בגו"ר

כיון שהולכים על הדף והדרך שסלל הרבי - מאי נפק"מ אם הולך בעיניים פקוחות ורואה להיכן הוא הולך, או שהולך בעיניים עצומות הרי הולך הוא בדרך שסלל הרבי ואזי הדף אינו מתנענע, וילך לבטח דרכו

שבת זו היא שבת מברכים חודש שבט, ונתבאר כמ"פ ששבת מברכים כוללת כל ימי החודש, והנקודה העיקרית של חודש שבט בנוגע אלינו היא - יום העשירי בו, יום ההילולא של נשיא הדור.

עבודת כ"ק מו"ח אדמו"ר כל ימיו היתה אותה עבודה שסיפר אודותי' בשם אביו, שאמר בשנת תרס"ז אודות אדמו"ר הזקן - עשיית בעלי-תשובה.

והיינו, שאף שכ"ק מו"ח אדמו"ר השתדל בכל הענינים, מ"מ עיקר השתדלותו (ע"ד מארז"ל "במאי הוי זהיר טפיי") היתה בענין עשיית בעלי-תשובה, ולזה התמסר כל ימיו, הן ברוסיא, הן בפולין והן בארצות-הברית. כל ימיו הי' מונח בעשיית בעלי-תשובה - מענין התשובה בבחי' נעלית (ע"ד "משיח אתא לאתבא צדיקיא בתיובתא"), ועד לענין התשובה כפשוטו.

וכיון שביום ההילולא עולה למעלה "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו", כמבואר באגה"ק, ועי"ז נעשית עלי' גם בכל המקושרים אליו ואלו שיש להם שייכות אליו - עלינו לזכור שצריכים אנו לילך בדרכו, באותה דרך שסלל עבורנו,

כי כאשר הולכים באותה הדרך - אין מתנענעים, אפילו כאשר עוברים ב"מים הזידונים", ואפילו כשהולכים בעיניים עצומות, דכיון שהולכים על הדף והדרך שסלל הרבי - מאי נפק"מ אם הולך בעיניים פקוחות ורואה להיכן הוא הולך, או שהולך בעיניים עצומות - הרי הולך הוא בדרך שסלל הרבי, ואזי הדף אינו מתנענע, וילך לבטח דרכו.

חשיחת ש"פ וארא ה'תשח"י

לפנינו מענה חריף מכ"ק אדמו"ר בכתי"ק מהשנים הראשונות - הניכר ממנו גודל מעלת תמונת הוד רבותנו נשיאינו - ובו הוראה למנהל מוסד חב"די שהדפיס עמוד ובו תמונת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, לצד תמונות נשים שסייעו למוסד.

פענוח הכתי"ק:

באם רוצה לתת אות הצטיינות למרת פ' [לונית] ופ' תחינת - האומנם ברשותו " " [לתת אות הצטיינות] זו - ע"י [על ידי] הדפסת תמונה שלהן דוקא ביחד עם תמונת כ"ק מו"ח אדמו"ר?

כמה ענינים מבהילים כבר ראיתי - אבל מודה אני אשר ענין זה מהראשונים "כמעלה" ביניהם.

בודאי תומ"י [תיכף ומיד] יבער מן העולם עמוד זה. כיון שאין ביכולתי להשתתף באחריות הנהגה שבשביל "PUBLICITY" [פרסום] שטעלט'ן זיך ניט אפ [לא עוצרים] אפילו מדברים כהנ"ל - יסיר את שמי מכל הסטיישנענערי [נייר המכתבים], חוכרות וכו'.

באם לעצתי ישמע - יקבל עליו תענית באחד ימים הקרובים, יסע על הציון הק' ויבקש

מחילה סליחה וכפרה - על הנ"ל, ויקבע לימוד במאמרי כ"ק מו"ח אדמו"ר בכל יום - עד ר"ה הבע"ל [ראש השנה הבא עלינו לטובה] (כמובן - בל"ג בלי נדר).

באם מי שהוא השתתף אתו בפעולה האמורה - מובן שגם אליו שייך כ"ז [כל זה].

לפנינו קטע מכ"ק שהוסיף כ"ק אדמו"ר על גליון מכתב כללי-פרטי שנשלח להר"ז שילדקרויט, בכ"א טבת ה'תשי"א. המענה הוא בנוגע לבתו, שהיתה בוכה בלילות באופן בלתי רגיל.

פענוח הכתי"ק:

זה עתה נתקבל מכ"ו. ובנוגע לשינת בתו תי' - יבדוק את כל המוזנות שבביתו. גם יניח אצל מטתה קודם שהולכת לישון תמונת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ. - גם איזה לילות אחר שתתחיל שוב לישון בטוב.

יודיעני שמות תלמידי הכתה שלו ואקראם על הציון - להצלחה בת"ב ביר"ש [בתלמוד תורה ביראת שמים].

מזה ישנה גם הוראה בנוגע ליום הסתלקותו של אדה"ז בכ"ד טבת, שחל במוצש"ק זה, שאז "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" עולה למעלה, ומתגלה למטה, ועד שפועל ישועות בקרב הארץ.

וזה צריך לעורר אצל כל ההולכים "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו". שבמשך יום זה יסיפו בכל עניני קדושה, ובמיוחד הקשורים עם מעשיו ותורתו ועבודתו של בעל ההילולא, ולהמשיך בזה - בימים שלאח"ה, באופן דפועלה נמשכת על כל השנה כולה.

החל מהוספה בלימוד תורה - בספר תניא קדישא, תורה אור ולקוטי תורה [ובפרט בענינים שהזמן גרמא - ה"חסיד'ישע פרשה" בתו"א ולקו"ת], ובדרושים - שלו שוכה דורנו ונדפסו לאחרונה, וגם בספרי נגלה שלו - שולחן ערוך וכו'.

ובכלל - להוסיף בלימוד התורה ב"שני אור", נגלה דתורה ופנימיות התורה וכפי שנעשים דבר אחד.

זכות

החיילת בצבאות השם חיה מושקא שתחי' לרגל הולדתה בשעש"מ י"ז טבת ה'תשע"ז

נדפס ע"י ולכות הוריה הרה"ת מנחם מענדל הלוי וזוגתו מרת פסטיא שיחי ברוד שלוחי כ"ק אדמו"ר בתל אביב שיזכו לגדלה לתורה חופה ומעשים טובים מתוך הרחבה בגו"ר

בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות, וישנו כבר ה"חומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא" וכו' ואם-כן מדוע לאחרי כל-זה מחזיקים אותנו עדיין בגלות!?

הבטחת הקב"ה שכאשר בני ישראל מוסיפים בעבודתם בתורה מצוות, ממהרים עוד יותר את הגאולה.

ולא כמו אלו הנופלים ליאוש ר"ל מחושך הגלות, אלא יודעים אנו שאפילו אם אכן זהו חושך כפול ומכופל, אעפ"כ יש בכחו של יהודי ע"י פעולה אחת להביא את הגאולה!

וכפי שכתוב בתקוני זהר שאם צדיק אחד (ועאכו"כ שני צדיקים) מתנהג כדבעי הוא מביא את הגאולה, וכפסק הרמב"ם ש"צריך כל אדם שיראה עצמו כו' כאילו חציו זכאי וחציו חייב כו' עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

זאת-אומרת: אפילו אם נאמר שחצי עולם חייב ח"ו - אשר באמת זהו חשבון של שקר, כיון ש"ועמך כולם צדיקים" - פוסק הרמב"ם שע"י מצוה אחת, פעולה אחת, דיבור אחד או מחשבה אחת. יכולים להכריע את כל העולם ולהביא תשועה והצלה!

ועאכו"כ כשהמציאות אינה כך, אלא רוב העולם הוא זכאי - הרי ודאי שע"י פעולה אחת יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה!

ועד שע"י אותה פעולה אחת אפשר להביא את התשועה והצלה האמיתיים - הגאולה האמיתית והשלימה, שאזי יהי' "ואשא אתכם על כנפי נשרים", בדוגמת מה שהי' ביציאת מצרים שמרעמסס לסוכות "ק"כ מיל היו, ובאו שם לפי שעה שנאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים" - כך גם יהי' בגאולה העתידה "וארו עם ענני שמיא", ברגע אחד ללא שום מדידות והגבלות. ובמכ"ש וק"ו מיציאת מצרים:

במצרים היתה העבודה "בחומר ובלבנים גו'" בגשמיות כפשוטו, וכשמדברים על גשמיות הרי זה במדידה והגבלה, אשר קודם עושים דבר אחד ואח"כ עושים דבר שני ואי אפשר לעשות שני דברים בבת אחת, קודם מניחים לבניה אחת ואח"כ מניחים לבניה שני' וכו';

משא"כ כאשר העבודה היא ברוחניות (כפי שהיא בגלות זו) "בחומר דא קל וחומר, בלבנים דא ליבון הלכתא כו'" - אזי ברוחניות אין שום מדידות והגבלות, ולכן יכול להיות "וארו עם ענני שמיא".

והנה, לאחרי כל הדיבור העיקר הוא שיהיו "אודנין דשמעין" (כמדובר לעיל) ושמזה יבוא מעשה בפועל: שיהודים יוסיפו בקיום התורה ומצוותי' ביתר שאת ויתר עזו, החל מהענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל, וחיונין עצמו וזולתו, מבצע תורה, מבצע תפילין, מבצע מזוזה, מבצע צדקה, מבצע בית מלא ספרים - יבנה והכמי', מבצע נרות שבת קודש ויו"ט, מבצע כשרות האכילה והשת' ומבצע טהרת המשפחה, והמבצע והמצוה שלכל יהודי תהי' אות באחד מספרי התורה הכלליים, שע"י מתאחדים כל בני ישראל, וזה גורם שעוד יותר מהר, כל בני ישראל יחד, בהתאחדות גמורה, ייצאו מהגלות לגאולה האמתית והשלימה, בדוגמת מה שהי' ביציאת מצרים, שכל בני ישראל היו שם יחד, ומשם יצאו כולם ביחד.

חשיחת ש"פ שמות ה'תשנ"ט

ידוע הרי ש"התורה היא נצחית". וכשם שהתורה מספרת כיצד הי' סדר יציאת בני ישראל מגלות מצרים, כך גם צריך להיות סדר היציאה מהגלות הנוכחית, וכדלקמן.

בגלות מצרים, כאשר הקב"ה שלח את משה רבינו למסור לבני ישראל שהם ייצאו מהגלות, הסדר הי' שבני ישראל צריכים לשאול את משה רבינו "מה שמו"? וזה ממשין ומגלה ("רופט ארויס") את מענה הקב"ה למשה: "אהי' אשר אהי' גו' כה תאמר לבני ישראל אהי' שלחני אליכם".

וכשם שהקב"ה בישר ליעקב אבינו "אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה", כך גם בגלות זו

- גלות שבה נמצאים הן היהודים בחוץ לארץ והן היהודים בארץ ישראל, כיון שנחרב בית המקדש ונתבטל המעמד ומצב דישראל במעמדם ולוים בדוכנם וכהנים בעבודתם, היות ש"מפני חטאינו גלינו מארצנו", ואדרבה, בארץ ישראל - פלטרין של מלך - הגלות יותר נוגעת מאשר בחוץ לארץ שאינה פלטרין של מלך -

הקב"ה נמצא יחד עם בני ישראל בגלות ואח"כ "אנכי אעלך גם עלה", ולכן אסור ח"ו ליפול ברוח ("זיין אראפגעפאלן"), צריכים רק ה"ויזעקו" של בני ישראל על הגלות, ואזי "וישמע אלקים את נאקתם וגו'" עד ל"ידיע אלקים", והקב"ה מוציא מהגלות.

ותירה מזו, בגלות הנוכחית הדבר בתוקף יותר מכפי שהי' בגלות מצרים:

נאמר בזהר ומבואר בתורה אור, שבגלות מצרים הי' "וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה גו'" כפשוטו, משא"כ עכשיו, כאשר עורכים הכנות לביאת משיח צדקנו, הרי זה מתבטא בעבודה ויגיעה בלימוד התורה - "בחומר דא קל וחומר, ובלבנים דא ליבון הלכתא, ובכל עבודה בשדה דא ברייתא", ולא עבודת פרך כפשוטו ח"ו.

וכאשר אנו עדיין נמצאים בגלות, צריך להיות ה"ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה": בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות, וישנו כבר ה"חומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא" וכו', ואם-כן מדוע לאחרי כל-זה מחזיקים אותנו עדיין בגלות!?

אמנם העבודה כבר ישנה, אבל זקוקים רק לצעקתו של היהודי שרוצים לצאת מהגלות, ואזי מתקיים מיד ה"ידיע אלקים", שהקב"ה מוציא מיד את בני ישראל מהגלות.

והנה, כשם שבגלות מצרים היו כמה מבני ישראל שלא זעקו ולא רצו לצאת ממצרים ר"ל, כך גם עכשיו ישנם ר"ל יהודים שלא זועקים ולא רוצים לצאת מהגלות!

אבל רובם של בני ישראל - עד "ועמך כולם צדיקים" - רוצים לצאת מהגלות, ולכן מוסיפים ביתר שאת ויתר עזו בקיום התורה והמצוות בכדי למהר את היציאה מהגלות, בידוענו את